

**ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ ΘΕΜΑΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ ΔΙΑ ΤΗΛΕΔΙΑΣΚΕΨΗΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΔΗΜΟΥ ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ**

Της 23ης-03-2021

Ημέρα: Τρίτη

Ώρα: 18.00

1. Δημοσίευση άρθρου ως στήριξη σε κάθε θύμα σεξουαλικής παρενόχλησης και βίας.	Κωστούλης Απόστολος – Μάρκος - Συντονιστής Επιτροπής Δημοκρατίας & Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων
2. Δημιουργία Εκτελεστικής Επιτροπής του Δημοτικού Συμβουλίου Νεολαίας	Αθανασιάς Γεώργιος - Μέλος Δημορικού Συμβουλίου Νεολαίας

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

ΚΑΤΡΑΝΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΔΗΜΟΣ ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ
MUNICIPALITY OF LARISSA

Προς: Δημοτικό Συμβούλιο Νεολαίας Δήμου Λαρισαίων

Από: Επιτροπής Δημοκρατίας & Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Θέμα: Δημοσίευση άρθρου ως στήριξη σε κάθε θύμα σεξουαλικής παρενόχλησης και βίας.

Πρόταση δημοσίευσης: Λόγω της έκτασης του παρακάτω κειμένου, προτείνεται η αναλυτική ανάρτηση του σε εφημερίδες και ιστοσελίδες, ενώ για τη σελίδα του ΔΣΝ στο Facebook, ένας συνοπτικός πρόλογος, με το σκοπό και το περιεχόμενο του κειμένου, ακολουθούμενο από το καθαυτό κείμενο, τμηματικά, υπό μορφή εικόνων και όχι ως συνεχές κείμενο.

Συνοπτικός πρόλογος: Ως ΔΣΝ, επιθυμούμε με το παρακάτω κείμενο να προβάσουμε ένα ζήτημα επίκαιρο, το οποίο ωστόσο στην πραγματικότητα είναι χρόνιο, αυτό της σεξουαλικής παρενόχλησης και κακοποίησης. Το κίνημα “Me too” εκδηλώθηκε πια και στην Ελλάδα και είναι η αφορμή να μιλήσουμε ανοιχτά για τα σεξουαλικά αδικήματα, τις αιτίες και τις λύσεις τους. Το κείμενο αυτό πέρα από την τοποθέτησή μας αποτελεί και την στήριξή μας σε κάθε θύμα σεξουαλικής παρενόχλησης και βίας.

Σημείωση: Στο κείμενο ενδέχεται να πραγματοποιηθούν ορισμένες συντακτικές τροποποιήσεις. Επίσης, προτείνουμε τον παρακάτω πίνακα της ζωγράφου Αρτεμισία Τζεντιλένσκι, για να συνοδεύσει την σχετική ανάρτηση στα social media και στα sites .

Περίπου τέσσερα χρόνια πριν, τον Οκτώβρη του 2017, στην εφημερίδα New York Times ένα ρεπορτάζ για τον παραγωγό ταινιών Harvey Weinstein αποκαλύπτει το πλήθος των σεξουαλικών παρενοχλήσεων που επί δεκαετίες διέπραττε εκμεταλλεόμενος κυρίως την επαγγελματική του θέση. Μέσα σε λίγες ημέρες, γυναίκες που έζησαν τέτοιες παρενοχλήσεις από τον Weinstein κατάφεραν με ένα κάλεσμα να γεμίσουν το Twitter με το hashtag «Metoo». Όποιος ή όποια είχε πέσει θύμα σεξουαλικής παρενόχλησης ή κακοποίησης μπορούσε, χρησιμοποιώντας την φράση αυτή, να δηλώσει την κοινή με τους υπόλοιπους εμπειρία. Κι έτσι ένα μεγάλο κύμα αποκαλύψεων σάρωσε την φαινομενική τελειότητα του Hollywood και της κοινωνίας συλλογικά που έως τότε σιωπούσε.

Στην χώρα μας το κίνημα του “Metoo” εκδηλώθηκε με κάποια χρόνια καθυστέρηση, το ίδιο όμως δυναμικά, όπως φαίνεται. Κι αυτή η συγκυρία μας δίνει την αφορμή να κάνουμε μια συζήτηση για τα σεξουαλικά αδικήματα, είτε πρόκειται για σεξουαλική κακοποίηση είτε για παρενόχληση, αλλά και την έμφυλη βία γενικότερα. Ως νεολαία, θέλουμε η συζήτηση αυτή να μην περιοριστεί σε λίγες, στείρες κουβέντες που αποτελούν παρά μόνο ένα ευχολόγιο αλλά μια ουσιαστική διαδικασία, ώστε να σκεφτούμε πραγματικά όλοι τι συνέβη, τι συμβαίνει και τι θα συμβεί στο μέλλον.

Θέλουμε να μην παραμείνουμε στην απλή παρατήρηση του προβλήματος, αλλά να προχωρήσουμε στον έμπρακτο αγώνα για την εξάλειψη τέτοιων συμπεριφορών.

Το κίνημα του «Μεtoo» δεν αποκαλύπτει μια κατάσταση τωρινή, αλλά μια χρόνια προβληματική κοινωνική ισορροπία. Τα θύματα που αποφασίζουν να μιλήσουν ανοιχτά για την δική τους εμπειρία αντιμετωπίζονται πολλές φορές με καχυποψία ή ακόμη και με εχθρικότητα και αποδοκιμασία. Το ερώτημα που κυριαρχεί και που πολλοί τους απευθύνουν είναι: “Γιατί μίλησες τώρα;”. Κι είναι ένα ερώτημα που πραγματικά τρομάζει. Η πλειοψηφία του κόσμου δεν ρωτά το θύμα πώς νιώθει, πώς ένιωθε τότε, πώς κατάφερε να επιβιώσει αλλά γιατί αποφάσισε να αποκαλύψει την παρενόχληση ή την κακοποίηση τώρα, χρόνια μετά, ακόμη πράγματι και σε χρόνο που το αδίκημα που τελέστηκε έχει παραγραφεί σύμφωνα με τις ποινικές διατάξεις.

Το θύμα που τότε φοβήθηκε, που απειλήθηκε η ζωή του, που αναγκάστηκε να επιλέξει ανάμεσα στην δουλειά και στην επιβίωση και στην καταγγελία που θα έφερνε την ανεργία, που δίστασε, γιατί αφουγκράστηκε τον χλευασμό που θα δεχόταν από τον περίγυρο, που δεν είχε καμία πιθανόν στήριξη από το περιβάλλον του μάζεψε τα κομμάτια του και κατάφερε να μιλήσει τώρα, γιατί τώρα έχει την δύναμη να το κάνει. Το θύμα δεν φταίει ποτέ και οι ερωτήσεις που στοχεύουν στην υποβάθμιση των περιστατικών σεξουαλικής παρενόχλησης και κακοποίησης θα έπρεπε να μην στέκονται καν στην δημόσια σφαίρα.

Επιπλέον, το θύμα έχει πολλές φορές να αντιμετωπίσει και τις κατηγορίες που του αποδίδονται, το λεγόμενο victim blaming. Η κοινωνία θέτει το θύμα στην θέση του ενόχου ή έστω του υπεύθυνου γι’ αυτό που του συνέβη. Κι έτσι, έπειτα από κάθε δήθεν κατηγορηματική καταδίκη μιας παρενόχλησης ή μιας κακοποίησης, ακολουθεί ένα «αλλά». Φταίει ο βιαστής «αλλά κι αυτή, γιατί γυρνούσε μόνη στο σπίτι;», φταίει ο εργοδότης «αλλά κι αυτή, γιατί φορούσε κοντή φούστα;», φταίει ο άντρας της που την χτύπησε «αλλά γυναίκα του είναι, δεν έπρεπε να του αντιμιλήσει» και τόσα ακόμη «αλλά» που μόνο στενοχώρια και θυμό μας προκαλούν.

Εξάλλου, πολλές φορές τα περιστατικά παρενόχλησης και κακοποίησης δεν γράφονται με μεγάλους, εντυπωσιακούς τίτλους στις εφημερίδες και στα sites. Η εμπειρία έχει αποδείξει πως συνήθως μένουν στο σκοτάδι και ακόμα πιο συχνά συμβαίνουν στην πραγματικότητα δίπλα μας. Στον δρόμο, στα ΜΜΕ, στους εργασιακούς χώρους, ακόμη και μέσα στο σπίτι, εκεί δηλαδή που θα περίμενε κάποιος να νιώθει ασφαλής, ενώ συχνά οι θύτες δεν είναι άγνωστοι προς το θύμα, αλλά πρόσωπα που το θύμα έχει στην καθημερινότητά του, τα συναναστρέφεται και πολλές φορές τα εμπιστεύεται, πρόσωπα που η γειτονιά θεωρεί ως «υπέρ άνω πάσης υποψίας». Με την σιωπή να μην βοηθάει ιδιαίτερα σ' αυτές τις συνθήκες οι παρενοχλήσεις και οι κακοποιήσεις γιγαντώνονται, διαιωνίζονται και ενίοτε ξεπλένονται ή δεν τους δίνεται καν η πρέπουσα σημασία με το επιχείρημα πως: «Τα περιστατικά είναι μεμονωμένα».

Μπορεί πραγματικά να μας πείσει ένα τέτοιο επιχείρημα; Απερίφραστα όχι. Η κουλτούρα που κληροδοτήθηκε από τις γενιές του παρελθόντος δεν ξεφεύγει από τις πατριαρχικές σχέσεις εξουσίας, τις στερεοτυπικές σεξιστικές πρακτικές, τον συντηρητισμό και τα δήθεν «αρσενικά παλαιάς κοπής» που στην γλώσσα πολλών δεν σημαίνουν τον άνδρα που σέβεται ουσιαστικά την γυναίκα αλλά τον «βαρύ» άνδρα που δεν σταματάει ακόμη και μπροστά στην άρνηση μιας γυναίκας και τελικά καταλήγει να την παρενοχλεί.

Αν αναλογιστούμε, επιπλέον, πως στο σχολείο ακόμη, στο έτος 2021, η σεξουαλική αγωγή δεν διδάσκεται με ουσιαστικό τρόπο, δεν είναι δύσκολο να διαπιστώσουμε με ποιον τρόπο διαμορφώνεται εδώ και χρόνια η σεξουαλική συμπεριφορά των παιδιών και των εφήβων που αργότερα ως ενήλικες, ή και ήδη ως έφηβοι ακόμη, διαπράττουν σεξουαλικές παρενοχλήσεις, κακοποιήσεις και επιδίδονται στη βία. Οι σχέσεις μεταξύ των δύο φύλων, μεταξύ των προσώπων, ομοφυλόφιλων ή ετεροφυλόφιλων, η έννοια της έμφυλης βίας, η έννοια τη συναίνεσης στις σεξουαλικές πράξεις συχνά αποτελούν και για τους εφήβους και τους νέους ενήλικες ζητήματα απαγορευμένα, ταμπού.

Η πρόοδος, που σίγουρα δεν παρατηρείται στο κομμάτι της εκπαίδευσης, με αργούς ρυθμούς προχωρά στον χώρο της δικαιοσύνης. Το 2019 για πρώτη φορά στην Ελλάδα νομοθετήθηκε πως δεν είναι αναγκαία η ύπαρξη βίας για να τελεστεί

βιασμός, αλλά αρκεί και η έλλειψη συναίνεσης εκ μέρους του θύματος. Το αυτονόητο δηλαδή βρήκε επιτέλους και την νομική πρόβλεψη που έπρεπε.

Οι αντιρρήσεις γι' αυτήν την πρόβλεψη, ακόμη και δύο χρόνια μετά, συνεχίζουν να υπάρχουν. Κυρίως από πρόσωπα που θεωρούν πως η προσθήκη αυτή στο αδίκημα του βιασμού τους δημιουργεί προβλήματα στο φλερτ και στην ερωτική επικοινωνία, καθιστώντας κάθε συναναστροφή τους με το αντίθετο ή και το ίδιο φύλο εν δυνάμει κολάσιμη. Στην πραγματικότητα πρόκειται για μια πρόβλεψη που πιστεύουμε πως τελικά θα διαμορφώσει με τα χρόνια μια νέα κουλτούρα, την κουλτούρα του σεβασμού της επιθυμίας και της αυτοδιάθεσης του άλλου, γυναίκας ή άνδρα και την συνειδητοποίηση πως το «όχι σημαίνει όχι».

Ακόμη, ήδη από το 2011, μια σημαντική εξέλιξη στον χώρο του δικαίου αποτελεί και η υπογραφή από την Ελλάδα της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης, της Σύμβασης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας. Κανένα έως τότε νομικό κείμενο δεν έθετε κριτήρια που θα στόχευαν στην εξάλειψη της έμφυλης και ενδοοικογενειακής βίας, αλλά και της διαδικτυακής παρενόχλησης και ψηφιακής βίας.

Φυσικά, το ερώτημα που εύλογα δημιουργείται είναι κατά πόσο οι νομοθετικές αυτές εξελίξεις έχουν συνεισφέρει ή θα συνεισφέρουν στην αλλαγή, κυρίως, της νοοτροπίας και της κουλτούρας σχετικά με την σεξουαλική παρενόχληση και κακοποίηση και την έμφυλη βία.

Οι νομοθετικές αλλαγές χωρίς αμφιβολία παίζουν πολύ σημαντικό ρόλο, ωστόσο πιστεύουμε βαθιά πως δεν αρκούν. Η παροχή της κατάλληλης εκπαίδευσης των αστυνομικών και δικαστικών αρχών, των υπεύθυνων δημόσιων λειτουργιών αλλά κυρίως η διαπαιδαγώγηση μέσα από το σχολείο μπορούν να ανατρέψουν όσα ζούμε μέχρι σήμερα. Ελπίζουμε πως με τον τρόπο αυτό η κουλτούρα του βιασμού, οι σεξιστικές πρακτικές και η ανοχή στις σεξουαλικές παρενοχλήσεις και κακοποιήσεις μπορούν να ξεριζωθούν από την ελληνική κοινωνία και πως οι ευάλωτες ομάδες, κυρίως οι γυναίκες και τα άτομα που ανήκουν στην ΛΟΑΤΚΙ κοινότητα, θα βρίσκουν κατ' αρχάς ανοιχτά αυτιά, άτομα που θα τους ακούσουν και δεν θα τους αποδοκιμάσουν.

Το κείμενο αυτό αποτελεί αφενός την τοποθέτησή μας για το κίνημα του «Me too» και τα σοβαρά ζητήματα που έφερε στο φως. Αφετέρου, την στήριξή μας σε κάθε άνθρωπο που έχει βιώσει σεξουαλική παρενόχληση ή βία και μια έκκληση σε όλους τους συμπολίτες μας για συμμετοχή στην εξάλειψη αυτών των φαινομένων. Η ενημέρωση και η κατανόηση, ακόμη κι αν δεν έχουμε ζήσει κάποιο περιστατικό παρενόχλησης ή κακοποίησης, θα μας κάνει πολίτες αληθινά αλληλέγγυους και χρήσιμους στην κοινωνία.

Τέλος, ας μην ξεχάσουμε πως κάθε θύμα μπορεί να αναζητήσει βοήθεια και υποστήριξη σε αρχές υπηρεσίες και οργανισμούς όπως ο Συνήγορος του Πολίτη, τα Συμβουλευτικά Κέντρα της Γενικής Γραμματείας Οικογενειακής Πολιτικής και Ισότητας των Φύλων και στην ειδική γραμμή 15900, όπως και στο ελληνικό τμήμα της Διεθνούς Αμνηστίας Ελλάδας.

Προς: Δημοτικό Συμβούλιο Νεολαίας Δήμου Λαρισαίων

Θέμα: Δημιουργία Εκτελεστικής Επιτροπής του Δημοτικού Συμβουλίου Νεολαίας

Εισηγητής: Αθανασιάς Γεώργιος

Εισηγούμαι τη συγκρότηση Εκτελεστικής Επιτροπής ως κομμάτι της διοικητικής και λειτουργικής δομής του Δημοτικού Συμβουλίου Νεολαίας. Αρχικά, να αναφέρω πως ο κανονισμός προβλέπει τη δημιουργία επιτροπών από το Προεδρείο, αλλά θεώρησα σκόπιμο την κατάθεση του ζητήματος προς ψήφιση, ώστε να σημειωθεί η αναγνώριση από την Ολομέλεια της αναγκαιότητας του. Στόχοι της Εκτελεστικής Επιτροπής είναι ο συντονισμός της δράσης των Επιτροπών και του Προεδρείου, η εξασφάλιση της ομαλής λειτουργίας του οργάνου, και η αύξηση της διαφάνειας των θέσεων των Συντονιστών και του Προεδρείου. Επισημαίνεται πως η Επιτροπή δεν εξουσιοδοτείται για την λήψη αποφάσεων που αφορούν το όργανο, και αποτελεί αποκλειστικά μέσο επικοινωνίας Επιτροπών-Προεδρείου με χαρακτήρα συντονιστικό και όχι αποφασιστικό.

Αξίζει να σημειωθεί πως η Εκτελεστική Επιτροπή λειτουργεί ανεπίσημα εδώ και αρκετό καιρό, αλλά εξαιτίας της έλλειψης θεσμικής καθιέρωσης δεν έχει εξασφαλιστεί η βιωσιμότητάς της. Έτσι, σταδιακά έχει ατονήσει και δεν λειτουργεί σταθερά και αποτελεσματικά. Οπότε, προτείνω την επίλυση αυτών των προβλημάτων με την καθιέρωσή της μέσω της απόφασης της Ολομέλειας του Δημοτικού Συμβουλίου Νεολαίας.

Μέλη της Επιτροπής με δικαίωμα λόγου είναι το 5μελές Προεδρείο (Πρόεδρος, Αντιπρόεδρος, Γραμματέας, Εκπρόσωπος Τύπος, Υπεύθυνος Οικονομικών) και οι Συντονιστές των Επιτροπών του ΔΣΝ, με αναπληρωματικά μέλη τους Αναπληρωτές Συντονιστές των Επιτροπών. Συντονιστής της Επιτροπής ορίζεται ο Πρόεδρος.

Προκειμένου η Εκτελεστική Επιτροπή να είναι ένα όργανο στο οποίο τις Επιτροπές εκπροσωπούν άτομα που κατέχουν την εμπιστοσύνη των μελών, προτείνεται οι Συντονιστές και οι Αναπληρωτές Συντονιστές να εκλέγονται από τα μέλη των Επιτροπών, και η απόφαση να επικυρώνεται από το Προεδρείο, σε συμφωνία με την παράγραφο 3 του άρθρου 8 του Κανονισμού. Έτσι, καθώς η εξάμηνη θητεία των Συντονιστών έχει ήδη παρέλθει και δεν έχει υπάρξει τυπική ανανέωση της θητείας τους, σε διάστημα 15 ημερών από την υιοθέτηση της παρούσας πρότασης, οι Επιτροπές του ΔΣΝ οφείλουν να συνεδριάσουν και να πραγματοποιήσουν εσωτερικές εκλογές για την ανάδειξη Συντονιστή και Αναπληρωτή Συντονιστή με διαδικασία παρόμοια με αυτή που περιγράφεται στις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 5 του Κανονισμού. Η προετοιμασία και ο συντονισμός των εκλογών γίνεται από το

Προεδρείο, και σε περίπτωση που δεν κατατεθεί υποψηφιότητα και δεν εκδηλωθεί ενδιαφέρον κατά τη συνεδρίαση, τη θέση του Συντονιστή διαχειρίζεται κάποιο μέλος του Προεδρείου. Για μια θέση υπό διαχείριση μπορεί να κατατεθεί αίτημα από μέλος της Επιτροπής που καταθέτει υποψηφιότητα για τη διενέργεια έκτακτων εκλογών.

Η Εκτελεστική Επιτροπή είναι αρμόδια για τον έλεγχο της λειτουργίας του οργάνου. Πιο συγκεκριμένα, επιτυγχάνει τη συνεννόηση και επικοινωνία μεταξύ των Επιτροπών και του Προεδρείου, την εξασφάλιση πως όλες οι Επιτροπές λειτουργούν στον βέλτιστο βαθμό και πως εξετάζονται όλα τα αιτήματα για υποστήριξη της δράσης και της λειτουργίας τους.

Ακόμα είναι υπεύθυνη για την αύξηση της διαφάνειας των θέσεων των Συντονιστών και του Προεδρείου με την σύνταξη ατομικών αναφορών δράσης, στα μισά και στο τέλος της θητείας τους. Οι αναφορές δράσεις κοινοποιούνται με ευθύνη του Προέδρου στα μέλη του ΔΣΝ έως και 10 ημέρες μετά τη λήξη της περιόδου που καλύπτουν, και αποθηκεύονται σε διαδικτυακή υπηρεσία υπολογιστικού νέφους στην οποία έχουν πρόσβαση τα μέλη. Κατ' εξαίρεση των παραπάνω, οι Συντονιστές του πρώτου εξαμήνου λειτουργίας του οργάνου και το τρέχον Προεδρείο, οφείλουν να υποβάλουν αναφορά δράσης για όλη την προηγούμενη περίοδο, έως και 15 ημέρες μετά την υιοθέτηση της παρούσας πρότασης από την Ολομέλεια.

Η Εκτελεστική Επιτροπή συνεδριάζει τακτικά ανά 15 ημέρες, ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου, που κοινοποιείται και στα υπόλοιπα μέλη του ΔΣΝ, με την πρώτη συνεδρίαση μέσα σε διάστημα 7 ημερών από την υιοθέτηση της παρούσας πρότασης. Τα μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου Νεολαίας μπορούν να παρακολουθούν τις συνεδριάσεις της Εκτελεστικής Επιτροπής, καθώς αυτές είτε θα αναμεταδίδονται ζωντανά σε κλειστό μέσο επικοινωνίας ή θα είναι ανοιχτές σε παρατηρητές. Καταγραφή της συνεδρίασης αναρτάται σε κλειστό μέσο επικοινωνίας των μελών του ΔΣΝ, και τηρούνται πρακτικά με ευθύνη του Γραμματέα τα οποία αποθηκεύονται σε διαδικτυακή υπηρεσία υπολογιστικού νέφους, προς κοινοποίηση με τα μέλη του ΔΣΝ. Ο Πρόεδρος μπορεί να απευθυνθεί πρόσκληση σε τρίτους ώστε να συμμετέχουν με δικαίωμα λόγου στη συνεδρίαση ή τμήμα της. Τα παραπάνω έχουν σκοπό την αύξηση της διαφάνειας και την ενημέρωση των μελών σχετικά με την δράση των Επιτροπών και του Προεδρείου.

Στην πρόσκληση αναγράφονται η ώρα, η ημέρα, ο τόπος, καθώς και η θεματική λίστα (agenda) της συνεδρίασης. Η πρόσκληση κοινοποιείται στα μέλη της Επιτροπής τουλάχιστον 3 ημέρες πριν τη συνεδρίαση. Η agenda αποτελεί ένα αρχείο στο οποίο έχουν πρόσβαση και δικαίωμα επεξεργασίας όλα τα μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής, τα οποία μπορούν να προσθέτουν αντικείμενα σε αυτή από την ημέρα μετά τη λήξη της τελευταίας συνεδρίασης έως και 5 ημέρες πριν την επόμενη. Θέματα μπορούν να κατατίθενται από μέλη της Επιτροπής εκτάκτως ή από τρίτους ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου, εφόσον δεν υπάρχει ρητή αντίρρηση από δύο ή παραπάνω μέλη της Επιτροπής.

Κλείνοντας, θα ήθελα να τονίσω ξανά την αναγκαιότητα της θεσμοθέτησης της εφαρμογής, ώστε η λειτουργία και οι αρμοδιότητές της να λάβουν υποχρεωτικό χαρακτήρα, ενισχύοντας τη διαφάνεια, και βελτιστοποιώντας τη λειτουργία του οργάνου. Είμαστε η πρώτη γενιά Δημοτικών Συμβούλων του οργάνου, και για αυτό, θεωρώ ότι είναι καθήκον μας να θέσουμε σταθερές βάσεις, που θα εξασφαλίσουν τη συνέχεια και τη βιωσιμότητα του οργάνου.

Σας ευχαριστώ,

Γιώργος Αθανασιάς